

Briefing

Februari 2015
Nr. 95

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.nu
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Dag Jonsson
Sandhamnsgatan 48 B, 115 28 Stockholm
E-post: medlemsregister@sgsresa.nu

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.nu

Sista materialdag för nästa nr. är 24 maj 2015.

Annonsor:

En helsida kostar 1000 kr och en halv sida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

Väst 11 april, 3 oktober

Öst 18 april

Inbjudan och program skickas ut som vanligt inom respektive region och finns på SGS hemsida ett par veckor före varje träff.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.nu

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.nu

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
sekreterare@sgsresa.nu

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
vice_sekreterare@sgsresa.nu

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.nu

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.nu

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.nu

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.nu

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.nu

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.nu
Dag Jonsson
08-528 08 468
medlemsregister@sgsresa.nu

Innehåll

- 4. Ordförande har ordet
- 6. Vykortshälsningar
- 8. Träskonäbb, Abu Markub
(*Ugandas blivande nationssymbol?*)
- 11. Samborombön,
(*Evert + Carmencita = inte sant*)
- 13. Östra Balticum 8/8-21/8, 2014.
(*fortsättningskursen*)
- 17. 40 år senare, (*och 40 år äldre*)
- 20. Nordamerikansk odysse från Seattle
till Chicago, (*660 svenska mil*)
- 21. Nya medlemmar
- 22. Hälsningar från Uganda och Antarktis
- 23. Resemästarens sidor

Första- och sistasidesbilden

Våren är på väg

Foto: Margareta Jonsson Zelleroth

Fram för flera festdagar.

Fira:

1/3	Baba Marta - Välkomna våren	Bulgarien
5/3	Lyktfesten till andarna	Kina, Sydkorea
8/3	Internationella kvinnodagen	FN
17/3	Chaharshanbe Suri, eldfesten	iranier, m.fl.
20/3	Vårdagjämning	

ur Mångkulturella almanackan, 2015

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Välkomna till ett nytt år!

Förhoppningsvis ska det nya året innebära att vi får träffas under trevliga förhållanden ett par gånger och ge oss alla rika tillfällen att se oss om i världen eftersom det är det som för oss samman. För min egen del har det nya året betytt en stor förändring på grund av att jag nu har blivit pensionär, eller som jag på skämt brukar säga, inte längre är med i SGS juniorsektion. Jag hoppas att ha förmånen att även i fortsättningen få vara frisk och kunna uppfylla en liten del av alla de drömmar om resor och annat som har funnits, men där just brist på tid inte gjort det möjligt. Hur långt pengarna sedan räcker är en annan fråga.

En av de saker som jag och Eva har ägnat oss åt under senare tid är att konvertera våra diabilder till digitalt format. Dels har vi då kunnat se att åtskilliga äldre bilder inte riktigt har klarat tidens tand, men framför allt hur mycket det är av alla de upplevelser vi haft under både resor och andra aktiviteter som har försvunnit ur det vi självklart minns och vilket oerhört stort värde de gamla bilderna och andra "artefakter" har för att friska upp minnet och i någon mån återuppleva det vi varit med om. Det finns också ännu en annan och sorgligare iakttagelse vi har gjort och som ger oss anledning till en hel del eftertanke. Vi kan på bilder se åtskilliga personer som inte längre finns kvar ibland oss

och som vi tänker på med stor värme och glädje när vi ser tillbaka på gemensamma resor och upplevelser. Det nödvändiga i att ta vara på stunden, inte skjuta upp till morgondagen det man kan göra nu och att verkligen glädjas åt både minnen och de möjligheter som ännu står till buds.

Vårmöte i Vadstena

Nästa tillfälle att mötas kommer att vara i Vadstena i maj och jag hoppas att många kan delta där och att vi ska kunna erbjuda ett spännande och innehållsrikt program. Vi försöker alltid att sätta samman ett program med en bra balans mellan inslag som präglas av den plats vi besöker och genomförda och kommande resor för att inspireras och minnas. Det kommande mötet i Vadstena är inte annorlunda, men det blev direkt tydligt att vi besöker en plats med mycket historia och många aktiviteter och sevärdheter som bara inte är möjliga att gå förbi. Vi hade utan vidare kunnat kуска runt i trakterna hela helgen och ändå bara skumma lite på ytan. Det måste bli en självklar uppmaning till er alla att ta tillfället i akt att se er omkring och lägga till en eller flera dagar när ni ändå är i krokarna.

Som ni kan se av programmet i inbjudan finns många inslag med lokal anknytning liksom uppföljning av inslag från tidigare träff. Det blir också rapport från genomförda SGS-resor

och presentationer av kommande.

Vårmöte = årsmöte

Som alltid på våra möten på försommaren är det också årsmöte i vår förening. Det är sällan eller aldrig särskilt upphetsande tillställningar och det är naturligtvis bra på alla sätt. Möjligen finns det anledning att fundera över att det så ytterst sällan finns några större frågor att diskutera. Ett skäl kan naturligtvis vara att alla är nöjda och tillfreds med hur det fungerar, men om vår förening inte så sakteliga ska tyna bort när medelåldern ökar och medlemsantalet sjunker så tror jag att det är viktigt att vi tillsammans hjälps åt att hitta nya vägar för att hålla liv i SGS. Jag tror inte att det finns några förutsättningar för att vi ska kunna nå ett medlemsantal som innebär att vi kan utverka några särskilda förmåner eller andra fördelar från t.ex. researrangörer eller andra med angränsande verksamheter. Jag tror inte ens att det är eftersträvansvärt utan att värdet för oss ligger i att kunna vara en kamratförening där vi känner glädje och gemenskap när vi träffas och kanske får chansen att vara en förmedlande

länk som ger oss möjlighet att ta fram resmål och upplevelser som annars kan vara svåra att komma åt. Kort och gott så betyder det att vi behöver hjälpas åt för att värva nya medlemmar och inte minst att se till att de som går med i SGS också tycker att det är värt den lilla kostnaden att stanna kvar i föreningen. Jag tror att för många så är just våra träffar ett av de viktigaste motiven till medlemskap, så försök att locka med så många som möjligt till Vadstena i första hand och vidare på kommande möten senare. Det betyder också att jag och hela styrelsen vill uppmana alla att fundera över vad som skulle kunna göra föreningen mer attraktiv för fler och om någon har idéer eller önskemål så är ett årsmöte det rätta tillfället att framföra dem, även om det alltid är lika välkommet. Om det är något som kan kräva viss framförhållning och förberedelse så tänk på att komma in med motioner till årsmötet i god tid.

Välkomna till ett nytt år med förhoppningsvis spännande reseupplevelser och väl mött i Vadstena!

*Nog finns det mål och mening i vår färd -
men det är vägen, som är mödan värd.*

*Det bästa målet är en nattlång rast,
där elden tänds och brödet bryts i hast.*

*På ställen där man sover blott en gång,
blir sömnen trygg och drömmen full av sång.*

Karin Boye

1.
30/10 2014
Rundresa i Indien: Delhi, Jaipuhr,
tigersafari, Agra, Tai Mahal och åter till
Delhi. Såg ingen tiger, bara tigermaten
= antiloper och hjortar. Många fåglar
och krokodiler. Tai Mahal – världens
7:nde underverk sågs tillsammans med
ca 50 000 personer!!
Yvonne Tegelberg

2.
Nostalgiresa i musikens tecken. Coun-
try, blues, jazz, rock, gospel och cajun
”in the deep south”. Atlanta, Nashville,
Memphis o New Orleans. Härlig ”trip”.
Hälsningar
Marianne Rebenius, Barbro Frykås

3.
Sänder en hälsning från oss på kvinno-
resa i Nepal. Vi har just lämnat Kath-
mandu, världens tempeltätaste stad
räknat per invånare.
Hälsningar
Christina, Inger, Karin, Rose

4.
På kryssningsresa med start i Fort
Lauderdale genom Panamakanalen och
slutmål i San Diego
Hälsningar Ewa & Lars Sandström

5.
2/12 2014
Sänder en tanke till SGS från Mindo
molnskogen. Här bor vi nu och har
ikväll druckit glögg för att fira 1:a
advent. Vi är nu i slutet på vår resa
genom Ecuador och Galapagos.
Många hälsningar från
Birgitta G., Kristina J., Ulla-Britt E

6.
Naples 2/12 -14
Hej alla! Vi har gjort en kryssning i
östra Karibien, återupplevt minnen
från vår (SGSs) kryssning 2002, och
också fått många nya fina minnen från
alla vackra platser vi besökt.
Hälsningar
Monika Apell

7.
2014-12-16
Vi är på rundresa i Kappadokien.
Luftballongturen över ”sagoskorstens”-
landskapet var fantastisk.
Ann & Sven Barthel

Avlidna medlemmar i SGS

SGS deltar i sorgen efter den avlidna medlemmen
Elof Dahl
Sjuntorp
Till hans minne har föreningen
planterat träd i Vi-skogen.

Träskonäbb, Abu Markub (Ugandas blivande nationssymbol?)

Text: Lars-Åke Janzon

Ugandas nationalfågel är för närvarande den vackert utsmyckade krontranan, vilket inte är ett dåligt val. Men - om jag fick bestämma skulle jag i stället välja den storvuxna och utseendemässigt groteska träskonäbben. Det är nämligen till Uganda man ska resa för att på ett relativt enkelt sett få se denna stora stålgrå fågel med den jättetjocka, kompakta näbben som gett den dess namn. Träskonäbben har sedan åtminstone ett hundra år varit av exklusivt intresse för många människor, både för naturalister och så kallade vanliga människor. Uganda har därvid lag varit det givna resmålet. I Bengt Bergs bok "Abu Markub. På

jakt efter jordens märkvärdigaste fågel." får man följa honom på den resa, han tillsammans med den skotske majoren Ross företagit till vad man då kallade "träsklanden vid Nilens källfloder i Afrikas tropiker". Boken kom ut för exakt 90 år sedan, dvs 1924. Färdens avsåg närmast att uppsöka jordens märkvärdigaste fågel, som på svenska heter träskonäbb, något som också lyckades efter många misräkningar och svårigheter. Om man får tro berättelsen, så var det på den tiden betydligt svårare att komma nära träskonäbben än vad det är i dag. Bengt Berg säger att en expedition till detta vilddjurens paradiset med sagolika jättestorkar, sällsynta träskantiloper, giftormar, krokodiler, flodhästar, pantrar, stora

hjordar av bufflar och elefanter samt malariamoskitos i massor icke enbart är en lustfärd.

Träskonäbben (*Balaeniceps rex*) eller Abu Markub som den heter på arabiska är en säregen och ytterst karismatisk fågel som väldigt många vill stifta närmare bekantskap med. I översättning blir Abu Markub ungefär "skons far". Namnet har fågeln självfallet fått av den groteska näbbens utseende. Den är bred och stor med en kort nedåtböjd och kraftig näbbhake (precis som pelikaner). Näbben har som grundfärg en ljus gråbrun eller en gulröd ton med mörka snedstreck. Fågeln påminner om en jättestor storkliknande fågel med en imponerande kroppslängd på 125 cm när den står upp. Vissa individer lär kunna bli upp till 1,5 meter höga. Den är kraftigt byggd med långa ben och tår med kraftiga klor. De gamla fåglarna är övervägande grå med ljusa bräm medan ungfågeln är brunare. På bakhuvudet syns en kort tofs. Könen är lika, men honan är sannolikt något mindre. Träskonäbbar håller som regel till i de inre delarna av stora, permanenta och orörda träskområden med sötvatten, helst långt från människoboningar. Trots att fågelns utbredning tycks sammanfalla med papyrusens utbredning i Centralafrika, så undviker den helt rena bestånd av papyrus. Nästan alla våtmarker som drar till sig träskonäbbar har täta bestånd av papyrus, men är dessutom uppblandad med vass, kaveldun och gräset *Miscanthidium violaceum*. De flytande rotmattorna hos papyrus och *Miscanthidium* ser olika ut, och de ger olika förutsättningar. Papyrus har ett öppnare rotsys-

tem och släpper mycket lättare igenom näringsrikt vatten än vad den tätare och mer svampliknande rotmattan hos gräset gör.

Det är inte enbart vegetationen som är av vitalt intresse, utan även tillgången till bytesdjur. Jakttekniken består i att träskonäbbarna går omkring på den flytande vegetationen, eller står still och väntar uppmärksamt på att ett byte ska komma simmande. Bytesfiskarna är främst lungfiskar, oftast *Protopterus aethiopicus*, men fåglarna tar även andra fiskar som fengäddor, och då exempelvis den grå fengäddan *Polypterus senegalus*, olika malar (*Clarias* spp) och tilapior (*Tilapia* spp). Fåglarna tar även grodor, ödlor, unga krokodiler och allehanda vattenormar. Ett av de problem som fåglarna har är att gapet är så pass glatt att de sällan kan hålla kvar en fisk som väger 2 kg eller mer.

Träskonäbb förekommer i centrala och östra Afrika, men är inte vanlig någonstans. Men de finns i ett litet, förhållandevis stabilt antal längs Vita Nilen från södra Sudan, Uganda, Rwanda till nordvästra Zambia samt i Moyowosi-Kigozi-våtmarkerna i västra Tanzania. Uganda borde byta nationsfågel från krontrana till träskonäbb, eftersom det bland de afrikanska länderna fortfarande är förhållandevis enkelt att här få syn på träskonäbbarna.

Träskonäbb finns på ganska många ställen i Uganda, och man behöver egentligen inte åka särskilt långt från Kampala eller Entebbe för att hitta fågeln i nordvästra delen av Victoriasjön. På tillbakaväg från Murchison Falls till Entebbe fick jag och mina medresenärer i början av januari 2014 se en trä-

skonäbb i Lugogo swamp. Våtmarken ligger cirka 180 km norr om Kampala längs Gulu Highway, inte långt från Ziwa Rhino Sanctuary där man föder upp trubbnoshörningar. Vi som var med på denna resa anlidade en lokal ranger som förde oss ner till träskmarken. Det kostade en del pengar, men merparten av pengarna går till samhället (community) där träskonäbbarna finns. Det är ett sätt för befolkningen att inse vikten av att bevara fågellivet, och att det har stor betydelse för de egna inkomsterna. Vi kom endast till upplägningsplatsen för de urholkade trädstammarna (=kanoterna) innan vi såg en träskonäbb ståendes 30-50 meter ute i flytvegetationen. Den grå fågeln var oerhört lätt att se, eftersom

den skimrade som en fyrbåk över allt grönt. Trots allt stakades vi ut i träsket något hundratal meter och kom något närmare fågeln. En långstjärtad skarv satt i ett buskage och en hel del ladiusvalor (inte omöjligt att en del är hemmahörande i Sverige) flög lågt och fångade insekter. Vi var fortfarande långt från träskonäbben då den oväntat lyfte och kom flygande mot oss. Den flög ett par varv ovanför oss innan den åter landade på ungefär samma plats den lättade från. I strandkanten gick ett par småpojkar och vallade kossor av rasen ankole, vilka har enormt stora horn. I de strandnära träden satt någon savannkungs fiskare och en lilabröstad blåkråka. Det var mycket varmt och det var gott om färggranna fjärilar.

Normalt är träskonäbbar stationära fåglar med få säsongsstyrda flyttningsrörelser, men när den flyttar så beror det oftast på biotopförändringar, tillgång på föda eller mänsklig inverkan. Då har man sett dem i Botswanas Okavango-delta eller vid övre delen av Congofloden.

Beståndsuppgifterna varierar i litteraturen från 3 000 till 8 000 individer, men sannolikt finns det endast 4 000 – 5 000 fåglar i dagsläget. Trenden är dock ganska säkert vikande, och det är därför den är placerad i rödlistkategorin NT (Near Threatened, dvs missgynnad). Det finns även många hot mot arten. Det verkar som ett av de främsta hoten är oväsen, och den lämnar områden där det finns mycket folk eller annat som för oljud. Lokalt anses den även ta för mycket fisk, så många fiskare dödar ”konkurrenten” (här finns tillfälle till upplysning om att träskonäbbar inte utgör ett hot mot

det lokala fisket).

De storvuxna träskonäbbarna har en livslängd på upp till 30 år. De blir köns mogna först vid 7 års ålder, och då lägger honan 2 ägg. När det första ägget kläckts trampar hon sönder det okläckta, eftersom hon endast klarar av att föda upp en unge. Sedan lägger honan ägg endast vartannat år.

Träskonäbb är ensam art i sitt släkte, och den nuvarande - och rimligaste - uppfattningen är att skuggstorken (Ha-

merkop *Scopus umbretta*) är träskonäbbens närmaste släkting, men såväl träskonäbb, skuggstork och pelikaner (*Pelecanidae*) är varandras släktingar. Deras närmaste släktingar i sin tur är den systematiska gruppen med hägrar (*Ardeidae*) och ibisar (*Threskiornithidae*).

(Berg, Bengt. Abu Markub. På jakt efter jordens märkvärdigaste fågel. Norstedt & Söners förlag 1924.)

Samborombón, Evert Taube och Carmencita

Våren 2009 reste jag och några vänner till Sydamerika där vi bl.a. besökte Argentina. Vi hade alla många gånger

sjungit om Fritiof och Carmencita och vill gärna besöka Samborombón som ligger ca 20 mil från Buenos Aires. En

vacker marsdag kom vi dit och möttes av en äkta gaucho iförd basker och sittande på en stålig häst. Han undrade vad som stod på eftersom hans hustru som skötte estancian var mycket frågande inför vårt besök. Det visade sig att resebyrån glömt informera om vårt besök. Vi fick åka in till närmaste by för att äta lunch medan Carmencitas barnbarn slängde sig i en bil och snabbt for från Buenos Aires för att guida oss på estancian. Estancian ligger vacker inbäddad i grönskan. Vi fick ett underbart möte med släktingarna och vi svenskar sjöng hela visan om Fritiof och Carmencita, Dessutom fick vi se fina bilder av Carmencita. Och noterna skickade jag till Cecilias barnbarnsbarn som gärna ville lära sig spela visan på sin gitarr.

Hur var det då med Evert och Samborombon?

Evert Taube (1890–1976) vistades i Argentina i fem år, 1910–15. Han mönstrade av från en båt och försökte slå sig fram som konstnär utan någon större framgång. Han kom till området El Cerro de la Gloria som ligger mitt i Bahia Samborombon invid Rio de la Plata. Där började han arbeta på ett jättelikt utdickningsprojekt vid kanal 15, först som assistent och senare som arbetsledare. Där arbetade även José de Cortejaréna en bror till Carmencita. Evert bjöds in av brodern till estancian. Carmencita hette Cecilia men fick smeknamnet Carmen efter sin mor. Fadern hette José de Cortejaréna samma namn som sonen.

Den 15 maj 1911 skrev Evert till sin far:

Jag har målat tvenne tavlor i akvarell på lediga stunder och skänkt dem, fint inramade, till en estanciéro i närheten, Senor Martín Jaca Cortejaréna, i vars hus jag alltid mottagits med största älskvardhet och haft mycket trevligt samman med familjen, som består av pappa, mamma, en son och fyra döttrar.

Vid en intervju med Cecilia erinrade hon sig svensken som en trevlig yngling som var musikalisk men knappast flitig i sitt arbete.

Cecilia hette som gift Cecilia Ezquiaga. Hon fick 12 barn. Det var aldrig någon romans mellan henne och Evert. Visan skrevs först 27 år senare och trycktes i Folket i Bild 1937. Evert drömde sig då tillbaka till Pampas när han en stjärnklar natt var ute med Sven Salén i motorbåt mellan Sjösala och Sandhamn. Poeten erinrade sig då hur man nattetid brukade rida efter stjärnorna på Pampas. Samtidigt började båtens

motor enligt Taube ”synkopera” tangetakten.

Evert mötte åter Cecilia 1945 på Estancian San Martín de Samborombon då han återvände till Argentina med Jonssonlinjens fartyg Venezuela och beskrev henne som ”En dam i svart, med en gloria av snö vitt hår, kom emot mig” i boken Många hundra gröna mil. Och någon flirt var det inte. Först tyckte Cecilias familj inte om historien men numera ser man med glädje på den uppmärksamhet som deras estancia fått.

Fritiof Andersson var en uppdiktad figur efter förebild av en sjöman som Evert träffade på ett skeppskontor i London strax före avresan till Argentina. Men det finns många likheter mellan Evert och Fritiof.

Så visst är det en fin historia även om verkligheten inte stämmer så mycket med visan.

Skrivet av Birgitta Dahlgren, som bl.a. sökt information på nätet.

Östra Balticum 2014. Reserapport 8/8 – 21/8

Text och bild: Ulla Johansson

2002 reste jag i Balticum med Pär. ”Grundkurs” kallade han den resan: Polen-Kalingrad-Litauen-Lettland-Estland. Men det fanns ju en ”Fortsättningskurs”, ”Östra Balticum”. Den hade jag varit sugen på i många år. Den gick alltid i mitten av augusti och kolliderade med mina fjällveckor. Äntligen, i år (2014) blev den resan av och fjällen fick vänta till september.

Vi var en grupp på 14 personer, alla pensionärer utom en. I gruppen fanns en lettisktalande, två estnisktalande och en rysktalande. Något vi hade nytta av.

Start från Nynäshamn med båt till Ventspil i Lettland. Där mötte buss och vi reste runt i Kurland, Lettlands nordvästspets. Här fanns väldiga sandstränder och dyner, vi såg rester av fiskebåtar som kommunisterna slagit sönder för att tvinga de livländska fiskarna till

kollektiv. Små, rätt ålderdomliga, pittoreska städer passerade vi, Ugali, Kolka, Roja, Sabile, Kendava.

I Aizupe besökte vi "Livslust" en yrkesskola, skapad med svensk hjälp för gatubarn. Det var intressant och vi kunde köpa en del slöjdalster. Intressant var även besöket hos en textilkonstnärinna, Baiba Riter, som vävde de mest underbara gobelänger.

Sen gjorde vi Riga, grundligt: Gamla Stan, murar, jugendhus, kyrkor.

Domkyrkan, där Gustav II Adolf fanns avbildad på ett glasmosaikfönster.

Peterskyrkan i vars yttre nischer vi tog skydd för ett våldsamt regn och åskväder. Kuslig kraft i vindstötarna, utebord och stolar virvlade bort.

Sen var det muséer. Av dem var Konshantverksmuseet mest intressant enligt min åsikt.

Vi besökte "De Gammaltroendes" bönehus, en flott byggnad med gyllne kupol. För att få komma in måste vi klä ut oss, i varje fall vi damer: Långkjol ovanpå långbyxorna, långärmat och sjalett. Vi såg ut som en samling påskkäringar. Genom en tolk fick vi kontakt med en gråhårig och gråskäggig präst och fick besöka lokalen, som hade en magnifik ikonostas.

En av ägarna till hotellet vi bodde på (Valdemar hotell), Kristina Cakste, var svenskfödd. Hon berättade om sin släkt och återkomsten till Lettland efter frigörelsen 1991. Intressant.

På vår väg norrut besåg vi Brödrakyrkogården och ett friluftsmuseum. Det var som ett "Skansen" med gamla hus, ett stort område som vi inte hann se så mycket av. I naturreservatet Ligatne promenerade vi en stund, delvis i regn innan vi besökte underjorden i form

av "Den hemliga Sovjetbunkern". Den ligger 9 m under jord och sägs kunna härbärgera 250 personer i 3 månader utan tillförsel av luft och mat ovanifrån. Den byggdes 1972-1982 och var topphemlig. Men 2002 släpptes hemligstämplingen. Det kändes rätt kusligt där nere!

Staden Cesis, där vi övernattade, fick vi inte se något av (den fanns med på programmet 2002). På färden österut fick vi i Kaina Kaibeni besöka ett K-märkt hus och höra historien om två bröder Kaudzik som på 1800-talet startade skolgång för traktens barn. En guide och en tolk medverkade.

I staden Daugavspil finns en stor fästning från 1800-talet. Den används fortfarande för militära ändamål. Vi fick lov att gå genom en "safety, a la flygplats" för att få komma in till en konstutställning. Där visades målningar av en Mark Rothko. Urdåliga bilder, när jag gått runt där sa jag: "Mina skolbarn kunde måla mycket bättre!"

På kvällen var vi i Aglona och besökte ett brödmuseum tillika restaurang. Var så med på katolsk pilgrimsfest. I och runt kyrkan trängdes 100-tals (kanske 1000-tals) människor.

På storbildsskärm kunde man se och höra vad som försiggick i kyrkan. Långa processioner med vitklädda barn, ungdomar, präster, nunnor tågade runt. Mörkret föll, folk tände sina stearinljus och det såg ut som lysande ormar som ringlade sig in mot kyrkan. Stämningsfullt.

Nästa dag lämnade vi Lettland för ett kort besök i Ryssland. Vi hade tur, bara 1½ timmes väntan vid gränsen. I staden Pskov blev det bara kyrkligt: Kreml (borgen) med en fin ortodox

Besök i Gammaltroendes bönehus, Riga. Lettland. Etnografiska friluftsmuseet Riga

Lettlands ”Skansen”

Klosterkyrka i Pskov. Ryssland.

Pühtitsa kloster, Kuremäe Estland

Folkdanser av Setufolket, Estland.

kyrka, ett ikonmuseum och ett kloster. Nästa dag klostret Petseri, ett av de få kloster som inte stängdes av Stalin, för då låg det inom Estland. Fantastiska byggnader med glänsande kupoler och ikoner. Här fick vi lov att klä ut oss. Mer användning för våra "maskeradkläder" blev det i östra Estland. Här fanns längs Peipussjön (Estlands största sjö) flera små församlingar med "gammaltroende". Vi bevistade ett par gudstjänster och fick på ett hembygdsmuseum höra en föreläsning om den gammaltroende sekten. Medlemsantalet minskar kraftigt. En präst (eller dito) berättade: "Förr hade vi kyrkan full med folk. I dag kom det 8 svartklädda kvinnor. Ungdomarna studerar och de kommer sällan tillbaka till församlingarna!" Efter ett besök i ett ryskt nunnekloster, Pühitisa, i Kuremäe, kunde vi stoppa undan våra utklädningsplagg. I Setumaa, sydöstra hörnet av Estland vidmakthåller man gamla traditioner. Vi besökte ett kulturcentrum i Obrinisa, bodde på en fin nybyggd turistgård, där ett folkdanslag uppträdde. Gruppen bestod mest av damer i utsökta folkdräkter. De hade bröstet fullt med silversmycken inklusive en stor silverbuckla, som tillhörde dräkten. Mest intressant var dock besök i en gård. Ett ungt par hade efter frigörelsen köpt den fallfärdiga gården och rustat upp den i gammal stil. Frun i huset talade svenska! Hon hade läst svenska i skolan, trots att hon inte hade några förbindelser med svensktalande. Tartu som också hetat Dorpat, är universitetsstad, kulturstad. Det var Gustaf II Adolf som grundat universi-

tetet 1632. Han står staty i trädgården utanför. Här besökte vi museet för Klassisk Fornminneskunskap. Det var fullt med kopior av grekiska statyer. Universitetets Botaniska trädgård var skön att ströva i.

Narva, gränsstad till Ryssland, hade tidigare en mäktig borg. Nu efter alla krig återstår tornet, och dess borg, Ivangorod. I Narva är 96% av befolkningen rysktalande. Här finns många spår av krig, murrestar, bastioner m.m. Jo, visst tittade vi på "Det svenska lejonet".

Vi följde Narvafloden norrut till dess utlopp i Finska viken. Längs den fanns monument, gravplatser m.m. från krigen: Karl XII:s, Första världskriget, Andra världskriget. På vägen västerut mot Tallinn besökte vi ett krigsmuseum och beundrade sen de branta klipporna ner i Finska viken.

Tallinn blev styvmoderligt behandlad, 2 timmar. Jag tog en titt på Gamla Stan, som jag mindes från förra gången som en pittoresk medeltida stad. Nu var den dessvärre överlupen med serveringar, marknader och jippon. De fina hantverksaffärerna gömde sig! Båt Tallinn – Stockholm och tåg hem. En välfylld, gedigen resa var denna "Fortsättningskurs". Jag kunde som jämförelse med resan 2002 konstatera att landsbygden, både i Lettland och i synnerhet Estland utvecklats betydligt. I Lettland såg man 2002 bara någon enstaka ko betande på vägkanten. Nu fanns här gårdar med 8-10 kor. I Estland ännu större besättningar, 10-20 kor och väl uppodlad mark. I städerna syntes framstegen än bättre. De baltiska länderna utvecklas i god takt.

40 år senare

Text och bild: Monika Apell

Som ung drömde jag om att se hela världen... Nåja världen var väl inte riktigt så stor då som den är nu...

Mina första äventyr var en tågluff ut i Europa 1972, första året som Interrail kortet kom. Året därpå reste jag till Israel för att arbeta på Kibbutz några månader.

Men världen var större än så. På hösten 1974 läste jag en liten annons i GP, om en amerikansk familj som sökte en au pair. Detta var min chans tänkte jag – jag ville ju se USA. Så jag skrev ett brev till svar, och snart stod jag där med en flygbiljett i handen som skulle ta mig till Richmond Virginia. Det

stora äventyret skulle börja.

”Min” amerikanska familj bestod av mamma, pappa, och 3 tjejer i åldern 6 år, 4 år, och den lilla 9 månader. Och det visade sig vara ett lyckokast. Jag hade tur som kom till en ung familj, där jag fick dela deras vardag, där jag snabbt blev en i familjen. Det blev visserligen en del trassel med mitt visum efter några månader, men jag lyckade ändå vara kvar ett år, som överenskommet.

Ett år går fort och jag reste hem igen till mitt svenska liv. Under åren har vi behållit kontakten. Min svenska familj (alltså mina föräldrar och bror) var gäster i den ”amerikanska” 1979, ytterligare några gånger har jag besökt

USA, och Judy och Jerry (föräldrarna i den amerikanska familjen) besökte Sverige 1987 under en intensiv vecka. Numera är det ju ganska enkelt att hålla kontakt med alla långt borta via Facebook, så även med min amerikanska familj.

Så när min bror ville fira sin 60 års dag (tillsammans med bl.a. mig och 2500 ytterligare passagerare) på en kryssningsbåt i Karibien, med några dagar i Florida före och efter kryssningen, kändes det ganska naturligt att skicka en e-post till föräldrarna, som numera är pensionärer. De bor kvar i Virginia, men visade sig vara så kallade "snow birds", alltså att de tillbringar vinterhalvåret i Florida. Och vips var vi hembjudna att bo med Judy och Jerry – mina vänner sedan 1975.

När vi hade kryssat 10 dagar i Karibien

och haft fina dagar både på båten och på de öar vi besökte, stod våra vänner på kajen i Ft Lauderdale och mötte oss. På vinterhalvåret bor de i/på en husvagnscamping i Naples på västra sidan av Florida. Till oss hade de hyrt en liten stuga, som fungerade utmärkt som övernattningsstuga. Judy och Jerry bjöd oss på några innehållsrika dagar, visade oss delar av västra Florida, som kanske inte så många turister kommer till. T.ex. delar av Everglades naturpark, enorma stränder och fina små öar ute i havsbandet. Ställen vi inte skulle ha kommit till utan våra vänner. På många ställen såg vi alligatorer ute i det vilda, olika sorters fåglar och andra exotiska upplevelser. Vad sägs om en björn som på nätterna besökte campingplatsen. Ingen har någonsin sett björnen, men varje morgon var det nya

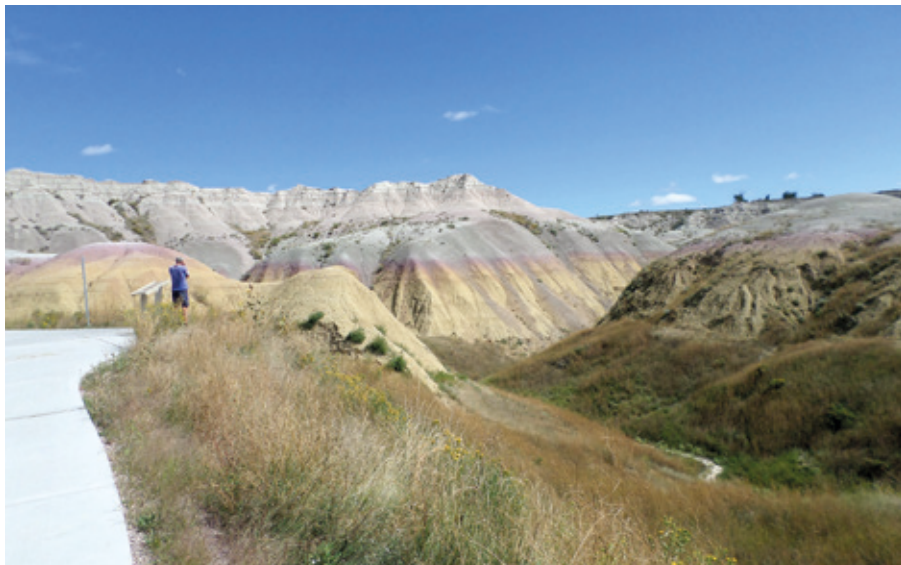
färnska spår efter björnen, och någon gång hade björnen vält upp och ner på soptunnan i jakten på mat.

Vem kunde ana 1974, att jag 40 år senare i Florida skulle återförenas med "min" amerikanska familj. Det var ett härligt återseende, med många skratt och glada minnen. Tjejerna har idag egna familjer och karriärer, tyvärr fanns dom inte i närheten i Florida. Men numera finns ju skype - så vi kunde prata med varandra på detta nya sätt. Tekniken går framåt ...

Nordamerikansk odysseé från Seattle till Chicago 2014

660 svenska mil

Badlands, South Dakota.

Duffy Lake, British Columbia.

Minneapolis.

Vill du ha hela reseberättelsen – maila mig – bengt.cederfelt@nordea.com
så skickar jag. Hälsningar Bengt C.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Elisabet Alexius
Ågesta Broväg 46,
lgh 1202
123 50 Farsta

Inger Bertilsson
Stormgatan 15
754 31 Uppsala

Sven Ekholm
Britt-Mari Ekholm
Heda Hedsäter
599 94 Ödeshög

Anne Falck
Morgan Gunnarsson
Östbergsvägen 7
451 34 Uddevalla

Urban Rönnqvist
Polhemsgatan 28,
112 30 Stockholm

Gita Sellmann
Drottninggatan 85, 2 tr
111 60 Stockholm

Lena Weerasinghe
Hyllesbol Lilläng
326 51 Väckelsång

Anita Vestlin
Ulf Vestlin
Silvanusvägen 38
831 55 Östersund

Anders Åkeson
Norrlandsgatan 6
504 39 Borås

Göran Årnell
Susanne Årnell
Blåbärsstigen 17
941 41 Piteå

Hälsningar från Uganda. Ett land som bjöd på mycket!

De fantastiska gorillorna förstås, dessutom schimpanser och många sorters apor, trädklättrande lejon, leopard, flera sorters hjort och andra djur, många sorters fåglar bland annat African Finfoot och träskonäbb. Som inte det räckte är landet väldigt vackert och alla människor som vi aldrig kommer att glömma.

Åke och Monica Andersson

- Attackerad av ispetreller, i bakgrunden Trollveijka.

- "Hemma-hos" hos ispetrellerna.

Hälsningar från Sven Lidström på norska forskningsstationen Troll, Antarktis.

Resemästarens sidor

Lottdragning har nyligen hållits på resan till Colombia och den är nu full. På SGS-resan till Palestina och Israel finns det fortfarande möjlighet att komma med. I Vadstena på vårmötet kommer nya spännande reseförslag att presenteras.

Vill du veta mer om de SGS-resor som

är på gång rekommenderar jag dig att gå in på vår hemsida, www.sgsresa.nu. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör för mer information om resorna eller anmäla intresse att delta.

Kalendarium

Bhutan och Sikkim

26 mars–11 april 2015 Full!
13–29 april 2015 Full

Längs Sidenvägar och i Sven Hedins fotspår

slutet av augusti-september 2015
Boka!

Surinam, Guyana & Franska Guyana

7–22 november 2015 Vänkelista!
april 2016 (2 platser kvar). Boka!

Palestina & Israel

12-19 november 2015
10-17 mars 2016
Boka!

Colombia

13 februari – 1 mars 2016
Vänkelista

Västfjordarna på Island

slutet av juni 2016
Intresseanmälan!

Från Kunming till Calcutta

13 november – 6 december 2016
16 november – 9 december 2016
Intresseanmälan!

BHUTAN OCH SIKKIM

Äventyr i Himalaya

Bhutan eller det buddhistiska riket Druk Yul (Åskdrakens land) ligger i de höga bergskedjorna i östra Himalaya. Det är de mäktiga Himalayabergen som har skyddat Bhutan och lämnat riket orört av övriga världen. Bhutan öppnades för turism först 1978, och landet har lyckats behålla all sin ursprungliga charm. Bhutan beskrivs av

många som det förlorade Shangri - La, och landet är speciellt på många sätt.

På en äventyrlig resa genom Bhutan kommer vi uppleva landets unika kultur med bilder som från det förflutna. Uråldriga borgar (så kallade dzonger) ligger utspridda i det vackra landskapet tillsammans med gamla tempel, kloster och stupor. Berg och dalar är täckta av barr- och rhododendronskogar med forsande floder med klart vatten och vackra vattenfall. Överallt möter vi vänliga och välkomnande människor, Bhutan är det sista Mahayana-buddhistiska riket, och religionen är en levande del av vardagen i landet. Överallt ser vi fladdrande böneflaggor. Kloster och tempel är inte museum utan levande platser med brinnande smörjljus, snurrande bönhjul och mumlet av mantran (böner).

Resan har en unik kombination av Bhutan och Sikkim, en av Indiens minsta men kanske vackraste delstater. Fyra femtedelar av Sikkim är skog, och det finns både frodiga dalar och snötäckta toppar. Darjeeling är den mest kända staden, men Sikkim är mer än teplantager och fantastiska utsikter.

Datum: 26 mars–11 april (full) och 13–29 april (full)

Pris: 32 600 SEK

Information om resan: Vagn Olsen, Viktors Farmor, Tel:+45 86 22 71 81,
e-post: vo@viktorsfarmor.dk

Väntelista!

LÄNGS SIDENVÄGAR OCH I SVEN HEDINS FOTSPÅR GENOM KINA

Under 24 dagar reser vi genom Kina från Beijing i öst till Kashgar i väst och sedan flyg åter till Beijing för hemfärd. Framför allt tåg och buss blir våra färdmedel och det är långa sträckor vi ska tillryggalägga. Vi stannar upp vid flera viktiga knutpunkter längs Sidenvägarna. Vi tar oss genom världens näst största vandrande öken och reser en

bit in på Karakorum Highway till Karakulsjön vid berget Mustagh Ata, det berg som Hedin flera gånger försökte bestiga utan att lyckas.

Vår reseroute är Beijing-Xian(flyg) – Lanzhou – Dunhuang – Turpan – Kuche – genom Taklamakanöknen från norr till söder – Hetian (buss). Heitan – Kashgar (tåg). Kashgar – Karakulsjön –Kashgar (buss). Kashgar – Urumqi – Urumqi-Beijing(flyg). Resan tar oss genom ett storlaget ökenlandskap med gamla ruinstäder, och högst levande oas-städer där människor under begränsade villkor livnar sig på jordbruk, djurhållning, handel, hantverk och serviceyrken. Naturligtvis ser vi många verk skapade av människohand: Terrakottaarmén, de förnämsta buddistgrottor, moskéer och pagoder, geniala bevattningsanordningar, hantverk -både produkter och tillverkning, såsom sidenmattor, jadeprodukter, papper, traditionella uiguriska knivar och träsniderier – allt med tusenåriga traditioner. I nationalparken Yadan ser vi rester av den kinesiska muren från 200 f Kr.

Datum: augusti-september 2015 (25 dagar)

Budgeterat pris: 50 000 kr

Antal deltagare: max 14

Information om resan: Färdledare Margaretha Thyr, tfn 0707 78 79 90, margarethat-hyr@gmail.com

Arrangör och anmälan: Contour Air. Järntorgsgatan 9, 70361 Örebro, tfn 019 333000 eller 672 16 60. Fråga efter Tina Freed.

Boka!

SURINAM, GUYANA & FRANSKA GUYANA MED ANDERS HAGLUND

En av de första resorna med SGS var just till Surinam, Guyana och Franska Guyana. Det är fortfarande, 25 år senare, tre av de minst besökta länderna i Sydamerika (även om Franska Guyana egentligen är en del av Frankrike). Det är otillgängliga områden utan egentliga sevärdheter – så när som på den vidsträckt orörda regnskogen och de många folkgrupperna med ursprungsbefolkning! För oss har området blivit känt mycket tack vare Jan Lindblads resor och om möjligt ska vi träffa några av dem som är med i hans bok. Vi flyger till Franska Guyana och ägnar en dag åt att besöka Djävulsön. Dagen därpå besöker vi Guyana Space Center varifrån Europeiska raketer och satelliter skickats upp de senaste 50 åren. Med egen buss och båt åker vi sedan till Surinam.

Orörd regnskog och indianstammar

Vår resa fokuserar på Surinam, ett mycket glest befolkat land. I små flygplan flyger vi ut i regnskogen till Palumeu Jungle Lodge. Det blir vår bas de kommande nätterna. Med lokala naturguider färdas vi med trädstamskanoter på floden och till fots för att utforska den ostörda regnskogen och besöka amerindianerna. Vi

reser landvägen till Guyana där vi bland annat besöker huvudstaden Georgetown och Kaieteur Falls - 5 gånger högre än Niagarafallen!

Datum: 7–22 mars 2015. Full!

7–22 november 2015. Full!

April 2016. 2 platser kvar!

Pris mars 2015: Köpenhamn, Stockholm och Göteborg ca 60 000 kr

Anmälan görs till arrangören:

Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker tel 0151-209 00, e-post lotta@granslosaresor.se

Boka april 2016!

PALESTINA OCH ISRAEL

Historiska platser, spännande möten och fin natur

Ett besök i Palestina, vår senast erkända stat, och Israel ger oss många upplevelser! Tre stora världsreligioner har satt sin prägel på området och dess historia sträcker sig flera tusen år bakåt i tiden. Vi kommer bland annat att besöka den världsarvslistade Masadafästningen, belägen på en 300 meter hög klippa i Negevöknen och Jeriko, som inte bara räknas som den äldsta staden i världen, utan även som den lägst belägna staden. Döda havets strand är världens lägst belägna plats och självklart ska vi bada i världens saltaste hav där man flyter som

en kork. Det var också här vid Döda havet som de omtalade Dödahavsru-larna hittades i en grotta.

Jerusalem bjuder på sevärdheter som Klippdomen på Tempelplatsen, Västra muren "klagomuren", judarnas allra heligaste plats och den kristna Uppståndelsekyrkan. Dessutom är den gamla staden en sevärdhet i sig med sin gamla stadsmur och de välfyllda basarerna. I Betlehem ska vi naturligtvis besöka Födelsekyrkan, som fick sin omdiskuterade plats på världsarvslistan så sent som 2012. I Palestinas andra största stad, Hebron, besöker vi Ibrahimmoskén, vandrar i basarerna och ser glasbläsning. Vi kommer också att göra ett intressant besök i hantverks-kooperativet i Idla och på SIRA skolan i Betlehem.

Få platser i världen samlar så många olika religioner, rik historia och fångslände natur. Vi bor i Palestina (4 nätter i Jeriko och 3 nätter i Betlehem) och besöker Jerusalem

Nicklas From är av de palestinska myndigheterna certifierad reseledare sedan januari 2011 och har lett flera resor till Israel och Palestina. Tillsammans med vår engelsktalande lokalguide, kommer han att se till att vi får en reseupplevelse utöver det vanliga.

- Det är fantastiskt roligt att få visa allt som landet erbjuder och jag vill verkligen att fler ska få uppleva den otroliga mångfalden i detta fascinerande område, säger Nicklas. Blandningen av en tiotusenårig historia, hisnande naturupplevelser, tre världsreligioner och mötet med genuina människor i deras vardag är det som gör programmet så speciellt.

på en dagsutflykt. En resa till Palestina och Israel gör oss också påmind om den pågående konflikten i området. Vår resa tar inte ställning i frågan utan det är upp till var och en att bilda sig sin egen uppfattning.

Datum: 12-19 nov 2015 och 10-17 mars 2016 (8 dagar)

Pris: 16 900 kr inkl allt utom personliga utgifter

Antal deltagare: 15-20 personer

För mer information och intresseanmälan: Gränslösa Resor 0151-209 00,
info@granslosaresor.se

Boka!

COLOMBIA - STILLA HAVET, ANDERNA OCH KARIBISKA HAVET.

Traditionella byar, vackra kolonialstäder, Kaffetriangeln och härligt varierad natur.

Colombia - Stilla havet, Anderna och karibiska havet. Traditionella byar, vackra kolonialstäder, Kaffetriangeln och härligt varierad natur.

Vi besöker det evigt gröna Anderna med sitt behagliga klimat, njuter storslagen natur från en ekolodge vid Stilla havet och trivs i det harmoniska Karibien.

Vi kommer till tre väldigt olika storstäder på denna resa. I metropolen Bogota besöker vi Latinamerikas kanske bästa guldmuseum och bekantar oss med Fernando Boteros konst som så tydligt gestaltar landet. Känslan att sitta på ringmuren i Cartagena på kvällen, känna brisen och sippa på en kall dryck till skön karibisk musik blir ett bestående minne. Staden grundades av spanjorerna på den karibiska kusten 1533. Medellín har genomgått en kraftig förvandling på senare år och nyligen prisats som världens mest innovativa stad, mycket beroende på de infrastrukturprojekt för stadens fattiga delar, såsom bibliotek, moderna linbanor och gigantiska rulltrappor upp till bostadsområden högt upp på bergen. Här åker vi till en fantastisk utkiksplats och blickar ut över staden.

Colombias kaffe är världsberömt. Vi får lära oss alla steg i kaffeproduktionen och bor på trevliga gårdar i Kaffetriangeln. Här kommer vi till vackra traditionella byar, skogsklädda berg och frodiga odlingsmarker. I San Augustin hittar vi den största koncentrationen av religiösa och megalitiska skulpturer i hela Sydamerika och inramningen med dess vilda landskap är fantastiskt att uppleva. De kreativa skulpturerna som mestadels står uppställda som statyer är gjorda av vulkanisk sten.

En självklar höjdpunkt på resan blir när vi flyger till Stillahavskusten och bor tre nätter på en prisbelönt lodge. Härifrån ska vi utforska nationalparken Utria som är otroligt rik både gällande flora och fauna. Här finns mangroveträsk, tropisk regnskog, vackra stränder och fina korallrev. Utifrån vår lodge gör vi utflykter till närliggande byar befolkade av embrea, en grupp ursprungsinvånare samt en by med afro-colombianer.

Lägg till besök på vulkaner i Kaffetriangeln, sockertoppsberget Peñón de Guatapé och båtfärd på Karibiska havet till ön Islas del Rosario så förstår ni att det är en resa som har en spännvid utöver det vanliga.

Ciceron på resan är Fredrik Lennartsson. Fredrik har en kandidatexamen i Utveckling och internationellt samarbete och har jobbat med handikappades situation i Colombia. Fredrik har tio års erfarenhet av landet och är bosatt i Bogota. Sedan 2011 leder Fredrik kontinuerligt resor för Världens Resor.

Datum: 13 februari – 1 mars 2016

Resans pris: 41 800 kronor

För mer information och intresseanmälan: Världens Resor 08-669 55 25, info@varldensresor.se

Antal deltagare: Max 18 personer

Väntelista!

VÄSTFJORDARNA PÅ ISLAND

VÄLKOMMEN TILL EN AV VÄRLDENS BÄST GÖMDA HEMLIGHET

Välkommen till en plats där kultur möter natur i ett enda stort äventyr. Vi erbjuder dig en resa till en plats som har utsetts till en av de 24 mest bevarade hemligheterna i världen av Time Magazine. Följ med oss till Västfjordarna på Island. Här kommer du inte bara att få vara med om en resa, du kommer att få vara med om ett äventyr.

Omringa dig utav fantastisk miljö, möt lokalbefolkningen och se hur de lever i små men blomstrande byar. Kom nära djur och natur och låt dig inspireras av den fascinerande historia Island har att erbjuda då vikingarna ströfvade omkring bland vulkaner och fjordar. Smaka på nyfångad fisk och om du vill kan du själv få tillaga äkta isländsk mat. Känn värmen från källan som omfamnar dig och låt dina tankar sväva iväg om den uråldriga mytologin om älvor och dvärgar. Få en upplevelse du sent kommer att glömma. Följ med oss och dela vår passion för Island!

Resrutt: Reykjavik och bad i den Blå Lagunen - Borgarfjörður, Snæfellsnes-Breidafjörður Islands skärgård – Latrabjarg - Vestfjordarna och Sudureyri – Hornstrandir - Isafjörður

Höjdpunkter: Islands utpost, storslagen natur, bad i varma källor, vulkaner, fågelskådning, unika matupplevelser, möte med människor

Resedatum: slutet av juni 2016

Budgeterat pris: 19.000-23.000 kr

Arrangör: Grönlandsresor

Boka!

För information och anmälan: Lottdragning hölls 15 februari varför vi i skrivande stund inte vet om det finns plats eller om resan har dubblerats. Kontakta Grönlandsresor, info@gronlandsresor.se, 08-556 269 70 för aktuell info

Antal deltagare: 12-20

FRÅN KUNMING TILL CALCUTTA MED FESTIVAL HOS NAGAFOLKET – YUNNAN, ÖVRE BURMA OCH NORDÖSTRA INDIEN.

Spännande gränsövergångar, storslagen natur, okända folkgrupper och häftiga städer.

På senare år har gränserna från Burma öppnats till Kina och nu senast Indien. Vägen Burma Road som kineser och engelsmän etablerade mellan Kunming och Calcutta under 2.a världskriget är nu återetablerad, vilket gör att det går att göra en oerhört spännande resa genom några av Kinas, Burmas och Indiens mest intressanta områden. Vi färdas genom ett storslaget landskap över floderna Mekong, Salween, Irrawaddy och Chindwin. Vår resa börjar i Kunming, landar halvvägs i Mandalay och avslutas i Calcutta. Tre superintressanta kulturstäder som alla är väldigt olika. I övrigt rör vi oss genom vackra bergsområden som i alla tider varit väldigt svårtillgängliga. Hela området befolkas av olika etniska minoriteter, bland annat bai och dai i Kina, shan och chin i Burma samt meetei och naga i Indien. Merparten av dessa grupper ingår i den tibeto-burmanska språkgruppen.

Vi stannar till vid några riktigt fina små traditionella bergsbyar i Yunnan och gör ett besök bland vulkanerna i Tengchong. I Burma färdas vi över bergen i Shanprovinsen innan vi möter de olika gamla kungadömena kring Mandalay. Burmas västra delar har varit stängda i många år. Nu åker vi genom provinsen Chin till sällan besökta byar. Chin har gjort sig kända för sina speciella spindeltatueringar som täcker kvinnornas ansikten. I nordöstra Indien besöker vi två av Indiens sju systrar; Manipur och Nagaland. Bägge provinserna har länge slagits för oberoende från Indien, men på senare år har det varit mycket lugnare vilket gör att vi kan besöka området. Årets största festival, Näshornsfestivalen, äger rum i Nagaland under tiden vi gör resan. Festivalen äger rum mellan 1 och 7 december varje år. Festivalen blir en av många höjdpunkter på denna resa.

Vi färdas med buss genom hela resan, endast sista etappen med flyg från Nagaland till Calcutta. Ciceroner på resorna blir Peter Nyman (13 nov) och Jörgen Fredriksson (16 nov). Peter har en examen från Universitetet i Åbo, där han specialiserat sig på Asiens kulturer och religioner. Han har varit bosatt i Yunnan, Vietnam och Burma de senaste 15 åren och har bland annat forskat om de tibeto-burmanska folkgrupperna och rest mycket i hela detta område, både på egen hand och med mängder av grupper för Världens Resor. Jörgen är delägare i Världens Resor och asienexpert. Jörgen talar kinesiska, rest oerhört mycket i Yunnan, Burma och Indien under de senaste 30 åren.

Datum: 13 november – 6 december & 16 november – 9 december 2016.

Resans prel pris: 42 500 kronor

Arrangör: Världens Resor

Intresseanmälan!

För mer information och intresseanmälan: Världens Resor 08-669 55 25, jorgen@varldensresor.se

Lottning om platser på resorna: 13 mars 2015.

Antal deltagare: Max 18 personer

B

Ans: SCS, CO Ewa Kruttsen,
Pellemsgatan 8, 461 20 Trollhättan

Våren är kommen och snön är grå
och krokusen undrar väl vad som står på.
Humida är idrottens planer,
och rådjuren vädrar tulpaner.

Alf Henrikson